

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з науково-педагогічної роботи

доцент _____ Ігор GERUSH
“ 30 ” _____ 2021 р.

**ДОВІДНИК ДЛЯ СТУДЕНТА
(СИЛАБУС)
з вивчення навчальної дисципліни
«ДЕРМАТОЛОГІЯ, ВЕНЕРОЛОГІЯ
(У ТОМУ ЧИСЛІ ПСИХОДЕРМАТОЛОГІЯ)»**

Галузь знань 22 Охорона здоров'я
(код і назва галузі знань)

Спеціальність 225 Медична психологія
(код і назва спеціальності)

Освітній ступінь магістр
(магістр, бакалавр, молодший бакалавр)

Курс навчання 4

Форма навчання денна
(денна, заочна, дистанційна)

Кафедра дерматовенерології
(назва кафедри)

Схвалено на методичній нараді кафедри дерматовенерології “ 27 ” серпня 2021 року
(протокол № 3)

Завідувач кафедри дерматовенерології,
д.мед.н., професор _____ Ольга ДЕНИСЕНКО

Схвалено предметною методичною комісією з терапевтичних дисциплін “ 30 ” серпня
2021 року (протокол № 1)

Голова предметної методичної
комісії з терапевтичних дисциплін,
д.мед.н., професор _____ Віктор ТАЩУК

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Кафедра	дерматовенерології
Прізвище, ім'я, по батькові науково-педагогічних працівників, посада, науковий ступінь, вчене звання, e-mail	Денисенко Ольга Іванівна – завідувач кафедри, доктор медичних наук, професор, denysenko.olga@bsmu.edu.ua ; Перепічка Михайло Петрович – доцент кафедри, кандидат медичних наук, доцент, perepichka.myhajlo@bsmu.edu.ua ; Гулей Лілія Омелянівна – асистент кафедри, кандидат медичних наук, gulei@bsmu.edu.ua
Веб-сторінка кафедри на офіційному веб-сайті університету	https://www.bsmu.edu.ua/dermatovenerologiyi/
Веб-сайт кафедри	http://dermatology.bsmu.edu.ua/
E-mail	dermatology@bsmu.edu.ua
Адреса	м. Чернівці, вул. Лермонтова, 11
Контактний телефон	+38 (050) 527-94-34

2. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Статус дисципліни	нормативна
Кількість кредитів	3
Загальна кількість годин	90
Лекції	6
Практичні заняття	34
Самостійна робота	50
Вид заключного контролю	підсумковий модульний контроль

3. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (АНОТАЦІЯ)

Викладання навчальної дисципліни “Дерматологія, венерологія (у тому числі психодерматологія)” спрямоване на оволодіння здобувачами знань – майбутніми магістрами спеціальності “Медична психологія” системних медичних знань, вмінь та навичок з діагностики шкірних та венеричних захворювань, у тому числі психодіагностики особливостей психосприйняття пацієнтами наявних у них дерматозів чи інфекцій, що передаються переважно статевим шляхом, принципів їх лікування і профілактики та надання ефективної медико-психологічної допомоги пацієнтам із шкірними та венеричними захворюваннями. Передбачається, що оволодіння магістрами спеціальності “Медична психологія” знаннями стосовно основних етіопатогенетичних чинників розвитку та особливостей клінічного перебігу шкірних та венеричних хвороб дасть можливість лікарю-психологу адекватно призначити засоби та заходи для медико-психологічної допомоги пацієнтам із шкірними та венеричними захворюваннями.

Види навчальних занять згідно з навчальним планом: лекції, практичні заняття, самостійна робота студента.

Теми лекційного курсу розкривають етіологічні, патогенетичні та епідеміологічні аспекти, класифікацію, клінічні прояви, принципи лікування і профілактики шкірних хвороб та інфекцій, що передаються статевим шляхом (венеричних захворювань). Навчальна практика передбачає: засвоєння здобувачами знань практичних навичок з обстеження тематичних хворих, описання дерматологічного статусу, постановки попереднього діагнозу,

призначення лабораторного та/чи інструментального обстеження, проведення диференційної діагностики дерматозів; визначення тактики ведення хворого на шкірні та венеричні хвороби, принципів лікування таких хворих відповідно до їхнього діагнозу та призначення адекватних засобів та заходів для медико-психологічної допомоги пацієнтам із шкірними та венеричними захворюваннями.

Самостійна позааудиторна робота здобувачів знань спрямована на самостійний пошук тематичної літератури, самостійне вивчення фрагментів навчальної програми, виконання індивідуальних завдань викладача, саморозвиток тощо.

Засвоєння тем контролюється на практичних заняттях. Для визначення рівня підготовки здобувачів знань застосовують тести, розв'язування клінічних ситуаційних задач, ділові ігри, контроль практичних навичок тощо.

4. ПОЛІТИКА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

4.1. Перелік нормативних документів:

- Положення про організацію освітнього процесу (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/polozhennya-pro-organizacziyu-osvitnogo-proczesu-u-vdnzu-bukovinskij-derzhavnij-medichnij-universitet.pdf>);

- Інструкція щодо оцінювання навчальної діяльності студентів БДМУ в умовах впровадження Європейської кредитно-трансферної системи організації навчального процесу (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/bdmu-instrukciya-shhodo-oczinuyvannya-%D1%94kts-2014-3.pdf>);

- Положення про порядок відпрацювання пропущених та незарахованих занять (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/12/reworks.pdf>);

- Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/07/polozhennya-pro-apelyacziyu-rezultativ-pidsumkovogo-kontrolyu-znan.pdf>);

- Кодекс академічної доброчесності (https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/12/kodeks_academic_faith.pdf);

- Морально-етичний кодекс студентів (https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/12/ethics_code.docx);

- Положення про запобігання та виявлення академічного плагіату (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/12/antiplagiat-1.pdf>);

- Положення про порядок та умови обрання студентами вибіркового дисциплін (https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/04/nakaz_polozhennyz_vybirkovi_dyscypliny_2020.pdf);

- Правила внутрішнього трудового розпорядку Буковинського державного медичного університету (<https://www.bsmu.edu.ua/wp-content/uploads/2020/03/17.1-bdmu-kolektivnij-dogovir-dodatok.doc>).

4.2. Політика щодо дотримання принципів академічної доброчесності здобувачів вищої освіти:

- самостійне виконання навчальних завдань поточного та підсумкового контролів без використання зовнішніх джерел інформації;

- списування під час контролю знань заборонено;

- самостійне виконання індивідуальних завдань та коректне оформлення посилань на джерела інформації у разі запозичення ідей, тверджень, відомостей.

4.3. Політика щодо дотримання принципів та норм етики та деонтології здобувачами вищої освіти:

- дії у професійних і навчальних ситуаціях із позицій академічної доброчесності та професійної етики та деонтології;

– дотримання правил внутрішнього розпорядку університету, бути толерантними, доброзичливими та виваженими у спілкуванні зі студентами та викладачами, медичним персоналом закладів охорони здоров'я;

– усвідомлення значущості прикладів людської поведінки відповідно до норм академічної доброчесності та медичної етики.

4.4. Політика щодо відвідування занять здобувачами вищої освіти:

– присутність на всіх навчальних заняттях (лекціях, практичних заняттях, підсумковому модульному контролі) є обов'язковою з метою поточного та підсумкового оцінювання знань (окрім випадків із поважних причин).

4.5. Політика дедлайну та відпрацювання пропущених або незарахованих занять здобувачами вищої освіти:

– відпрацювання пропущених занять відбувається згідно з графіком відпрацювання пропущених або незарахованих занять та консультацій.

5. ПРЕРЕКВІЗИТИ І ПОСТРЕКВІЗИТИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ (МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗВ'ЯЗКИ)

Перелік навчальних дисциплін, на яких базується вивчення навчальної дисципліни	Перелік навчальних дисциплін, для яких закладається основа в результаті вивчення навчальної дисципліни
Анатомія людини	Внутрішня медицина (у тому числі клінічна імунологія та алергологія, професійні хвороби)
Гістологія, цитологія та ембріологія	
Біологічна та біоорганічна хімія	Інфекційні хвороби (у тому числі фтизіатрія)
Медична та біологічна фізика	Педіатрія з дитячими інфекційними хворобами
Патоморфологія	Акушерство і гінекологія
Патофізіологія	Урологія, сексологія та сексопатологія
Мікробіологія, вірусологія та імунологія	Офтальмологія. Оториноларингологія
Фармакологія	Загальна практика (сімейна медицина) з медичною психологією
Пропедевтика внутрішньої медицини	
Пропедевтика педіатрії	
Іноземна мова	

6. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ:

6.1. Мета викладання навчальної дисципліни – формування системних медичних знань, вмінь та навичок діагностики шкірних та венеричних захворювань, у тому числі психодіагностики особливостей психосприйняття пацієнтами наявних у них дерматозів чи інфекцій, що передаються переважно статевим шляхом, принципів їх лікування і профілактики та надання ефективної медико-психологічної допомоги пацієнтам із шкірними та венеричними захворюваннями.

6.2. Завдання: забезпечити засвоєння студентом комплексу знань з основ теоретичної дерматології (будова шкіри і слизових оболонок; фізіологія та патологія шкіри; види та методи діагностики елементів шкірної висипки; особливості психосприйняття пацієнтами наявних у них дерматозів чи інфекцій, що передаються переважно статевим шляхом; основи клінічної фармакології для лікування шкірних хвороб); основ етіопатогенезу розповсюджених шкірних хвороб та інфекцій, що передаються переважно статевим шляхом (ППСШ); основних клініко-діагностичних ознак розповсюджених шкірних хвороб, їх профілактики, лікування, надання ефективної медико-психологічної допомоги пацієнтам із шкірними захворюваннями (дерматозами); особливостей клінічного перебігу найбільш

поширених інфекцій шкіри, дерматологічних проявів ВІЛ-інфекції/СНІДу, венеричних захворювань, у тому числі сифілісу, гонореї та інших інфекцій, що передаються переважно статевим шляхом, їх профілактики, лікування та надання ефективної медико-психологічної допомоги таким пацієнтам.

7. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ФОРМУВАННЮ ЯКИХ СПРИЯЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА:

7.1. Інтегральна: здатність розв'язувати складні задачі і проблеми медичної психології, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій і характеризується невизначеністю умов і вимог;

7.2. Загальні:

ЗК 1. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

ЗК 6. Здатність приймати обґрунтовані та фахові рішення.

7.3. Спеціальні (фахові, предметні):

ФК 1. Здатність до збирання та критичного опрацювання, аналізу та узагальнення медичної та психологічної інформації з різних джерел.

ФК 2. Здатність узагальнювати інформацію щодо суб'єктивних і об'єктивних проявів психологічних проблем, субклінічних хворобливих станів та захворювань.

ФК 3. Здатність встановити психологічний контакт із пацієнтом з метою подальшого формулювання повного функціонального діагнозу та/або діагностичного формулювання, в т.ч. реєстр-синдрому з урахуванням оцінки фізичного, психічного розвитку, клінічного діагнозу та диференційної діагностики.

ФК 4. Здатність до вибору оптимальних методів та проведення клінічної / психологічної діагностики пацієнта.

ФК 5. Здатність до оцінювання результатів діагностики, лабораторних та інструментальних досліджень, проведення психологічного дослідження та аналізу, систематизації, оцінювання психометричних та психодіагностичних методик, формулювання аргументованих висновків та рекомендацій.

ФК 9. Здатність до використання науково верифікованих методів та технік, використання моно- і комбінованих схем комплексного лікування з застосуванням медикаментозної терапії.

8. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ.

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє вивчення навчальної дисципліни:

ПРН 1. Обирати та застосовувати надійний діагностичний та психодіагностичний інструментарій для здійснення медичних та психологічних інтервенцій.

ПРН 2. Формулювати мету, завдання дослідження, володіти навичками збору первинного матеріалу, дотримуватися процедури дослідження, критично оцінювати достовірність одержаних результатів психологічного дослідження, формулювати аргументовані висновки, представляти результати власних досліджень усно / письмово для поінформованої аудиторії.

ПРН 3. Визначати попередній клінічний / психологічний / патопсихологічний діагноз, функціональний стан, здійснювати диференційну діагностику у відповідності до сучасних класифікаторів захворювань.

ПРН 5. Визначати принципи, тактику, характер лікування, реабілітації, медичної, психологічної, психоконсультаційної (психотерапевтичної), медико-психологічної допомоги.

ПРН 7. Інтерпретувати та прогнозувати вплив лікування на перебіг хвороби / розладу з метою оптимізації програм медичної, психологічної та медико-психологічної допомоги.

ПРН 8. Визначати та вести контингент осіб, яким надається медична, психологічна та медико-психологічна, в т.ч. екстренна, допомога.

ПРН 9. Вести медичну документацію згідно вимог чинного законодавства та стандартів.

Результати навчання для дисципліни “Дерматологія, венерологія (у тому числі психодерматологія)”:

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен:

8.1. Знати: анатомію, гістологію, фізіологію та патогістологію шкіри людини; елементи висипки на шкірі та методику обстеження дерматологічних хворих; основні типи психологічного реагування хворої людини в ситуації розвитку та перебігу у неї певної дерматовенерологічної патології; сучасні дані про етіологію, епідеміологію, патогенез паразитарних (дерматозоозози) та інфекційних хвороб шкіри (піодермії, дерматомикози, туберкульоз шкіри, вірусні дерматози), їх клінічні прояви та особливості психологічного сприйняття пацієнтами, принципи діагностики, лікування та профілактики; сучасні дані про етіопатогенез папульозних дерматозів (псоріаз, червоний плоский лишай), їх клінічні прояви та особливості психологічного сприйняття пацієнтами, принципи діагностики, лікування, профілактики та надання таким пацієнтам ефективної медико-психологічної допомоги; сучасні погляди на етіопатогенез алергодерматозів (дерматити, екземи, токсикодермії), їх клінічні прояви та особливості психологічного сприйняття пацієнтами, принципи діагностики, лікування, профілактики та надання таким пацієнтам ефективної медико-психологічної допомоги; сучасні дані про етіопатогенез бульозних дерматозів (пухирчатка справжня, дерматоз Дюрінга), їх клінічні прояви та особливості психологічного сприйняття пацієнтами, принципи діагностики, лікування, профілактики та надання таким пацієнтам ефективної медико-психологічної допомоги; сучасні дані про етіопатогенез шкірних форм дифузних захворювань сполучної тканини (червоний вовчак, склеродермія), їх клінічні прояви та особливості психологічного сприйняття пацієнтами, принципи діагностики, лікування, профілактики та надання таким пацієнтам ефективної медико-психологічної допомоги; схему написання навчальної історії хвороби пацієнта із захворюваннями шкіри; сучасні дані про епідеміологію та класифікацію захворювань, що передаються переважно статевим шляхом; сучасні дані про збудник, патогенез та загальний перебіг сифілісу; клінічні прояви первинного, вторинного та третинного періоду сифілісу та особливості психологічного сприйняття їх пацієнтами; класифікацію та клінічні прояви вродженого сифілісу; методи діагностики, принципи лікування, профілактики та надання таким пацієнтам ефективної медико-психологічної допомоги; сучасні дані про етіологію, епідеміологію, патогенез гонореї та негонорейних уражень сечостатевих органів, їх клінічні прояви, принципи діагностики, лікування та профілактики; дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції/СНІДу, особливості психологічного сприйняття пацієнтами наявної у них певної дерматовенерологічної патології та принципи надання таким пацієнтам ефективної медико-психологічної допомоги.

8.2. Уміти:

– збирати дані про скарги пацієнта, анамнез хвороби, в тому числі статевий анамнез, анамнез життя, використовуючи результати співбесіди з пацієнтом, за стандартною схемою опитування хворого. Використовуючи знання про людину, її органи та системи, за певними алгоритмами: збирати інформацію про загальний стан пацієнта; обстежити та оцінити стан шкірних покривів, видимих слизових оболонок, пальпація лімфатичних вузлів; обстежити та оцінити особливості вогнищ ураження шкіри, характер первинних та вторинних морфологічних елементів шкірної висипки; оцінювати інформацію щодо дерматологічного статусу пацієнта, застосовуючи стандартну процедуру та на підставі результатів спеціальних дерматологічних, а також лабораторних та інструментальних методів досліджень;

– вміти поставити попередній діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення, використо-вуючи попередні дані анамнезу хворого, дані обстеження шкірних покривів, дерматологічного статусу, проведення і оцінки спеціальних дерматологічних, а також лабораторних та інструментальних методів досліджень хворого, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм. Вміти визначити тип психологічного реагування хворої людини в ситуації розвитку та перебігу у неї певної дерматовенерологічної патології;

– призначити лабораторне та/або інструментальне обстеження хворого шляхом прийняття обґрунтованого рішення, на підставі найбільш вірогідного попереднього діагнозу, за стандартними схемами, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм;

– проводити диференційну діагностику дерматозів, визначати тактику ведення хворого на шкірні та венеричні хвороби, призначати лікування хворих відповідно до їх діагнозу та надавати ефективну медико-психологічну допомогу пацієнтам із шкірними та венеричними захворюваннями;

– здійснювати профілактичні заходи на підставі даних про дерматологічний статус пацієнтів та про наявність впливу на нього навколишнього середовища, використовуючи існуючі методи, в межах первинної медико-санітарної допомоги населенню, щодо режиму діяльності та відпочинку; первинної та вторинної профілактики захворювань шкіри; первинної профілактики венеричних захворювань (інфекцій, що передаються переважно статевим шляхом); профілактики шкідливих звичок; пропаганди здорового способу життя.

8.3. Демонструвати:

- здатність провести огляд шкірних покривів і видимих слизових оболонок;
- здатність відтворити та оцінити дермографізм;
- здатність провести пальпацію елементів шкірної висипки;
- здатність провести діаскопію елементів шкірної висипки;
- здатність провести пошкрібкування (скобління) елементів шкірної висипки;
- здатність визначати тактильну, больову та температурну чутливість шкіри;
- здатність визначати симптоми „псоріатичної тріади”;
- здатність визначати феномен Кебнера;
- здатність виявляти сітку Уікхема при червоному плоскому лишаяю;
- здатність провести забір матеріалу з вмісту пустул для дослідження на піококи та їх чутливості до антибіотиків;
- здатність провести забір матеріалу (із пустул, коростяних ходів) для дослідження на наявність коростяного кліща;
- здатність провести постановку проби Бальцера зі спиртовим розчином йоду при різнокольоровому (висівкоподібному) лишаяю;
- здатність визначати симптом “медових сот” при інфільтративно-нагнійній трихофітії;
- здатність провести забір матеріалу (лусочок, волосся, нігтів) для дослідження на наявність патогенних грибків;
- здатність провести люмінесцентну діагностику дерматомікозів (за допомогою люмінесцентної лампи Вуда);
- здатність визначати різновиди симптому Нікольського при бульозних дерматозах;
- здатність визначати симптом Асбое-Ганзена при бульозних дерматозах;
- здатність взяття мазків-відбитків із дна ерозій для дослідження на акантолітичні клітини Тцанка;
- здатність провести забір вмісту міхурів для визначення кількості еозинофілів при бульозних дерматозах;

- здатність провести пробу Ядасона при герпетиформному дерматозі Дюринга;
- здатність визначати симптом Бенъє-Мещерського при хронічних (шкірних) формах червоного вовчаку;
- здатність визначати симптом Поспелова при склеродермії;
- здатність відтворення та оцінки феноменів “провалювання зонду” і “яблучного желе” при туберкульозному вовчаку;
- здатність провести забір матеріалу з висипки для дослідження на наявність блідої трепонеми при сифілісі;
- здатність визначати симптому Ядасона при вторинному сифілісі;
- здатність провести двохсклянкову пробу Томпсона при обстеженні хворого на уретрити;
- здатність провести забір матеріалу для дослідження на гонорею, трихомоніаз, уреоплазмоз, кандидоз та хламідіоз.

9. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни “Дерматологія, венерологія” відводиться 90 годин (3 кредити ЄКТС) – 1 модуль “Дерматовенерологія”, який складається з 8 змістових модулів.

Змістовий модуль 1.

Пропедевтика дерматології

Тема 1. Елементи висипки на шкірі. Етіопатогенез захворювань шкіри. Методика обстеження дерматологічних хворих. Типи психологічного сприйняття дерматозів пацієнтами. Загальна характеристика розвитку дерматовенерології. Роль робіт Гіпократ, Авіценни, Меркуріаліса, Уїлена, Бейтмена. Становлення і розвиток дерматовенерології в ХІХ-ХХ століттях (д'Алібер, Бієтт, Жібер, Девержі, Базен, Капоші, Аушпітц, Ядассон, Гебра). Українська дерматовенерологічна школа – М.І. Стуковенков, П.В. Нікольський, І.І. Потоцький, М.В. Торсуєв, М.Н.Бухарович та ін.

Етіологія та патогенез захворювань шкіри та їх зв'язок із внутрішньою патологією.

Дерматологічна патологія як медико-психологічна проблема.

Основні типи психологічного реагування хворої людини в ситуації розвитку та перебігу у неї певної дерматовенерологічної патології. Особливості надання ефективної медико-психологічної допомоги пацієнтам із шкірними та венеричними захворюваннями.

Деонтологія в дерматології. Основні її параметри при лікуванні дерматологічних хворих. Дотримання лікарської таємниці у дерматовенерологічній практиці.

Характеристика функцій шкіри, їх вікові та статеві особливості.

Методи обстеження хворих на дерматози: візуальне спостереження, клінічна оцінка шкірної висипки, лабораторні дослідження. Гістологія та патогістологія шкіри.

Висипка на шкірі, класифікація та характеристика первинних та вторинних елементів шкірної висипки.

Змістовий модуль 2.

Дерматозоозни і піодермії та їх психологічне сприйняття

Тема 2. Дерматозоозни і піодермії та їх психологічне сприйняття. Дерматозоозни: короста, педикульоз, демодекоз. Короста: етіологія, клінічні форми корости, особливості сучасного перебігу та їх психологічне сприйняття пацієнтами. Діагностичні критерії проявів ураження коростою, методи лікування корости. Педикульоз: головна вошивість (pediculosis

capitis), одержна вошивість (pediculosis corporis), лобкова вошивість (pediculosis pubis, phthiriasis), лікування. Демодекоз, етіологія, клінічний перебіг, алгоритм клінічного діагнозу, терапія. Надання медико-психологічної допомоги пацієнтам із дерматозоозами.

Піодермії (стафіло-, стрептодермії, змішані). Основні прояви піогенного ураження гладкої шкіри. Етіологічні чинники розвитку піодермій людини. Класифікація піогенних уражень шкіри людини. Клінічні різновиди стрептодермій – імпетиго, панарицій, заїда, простий лишай. Основні прояви піогенного ураження додатків шкіри. Фолікуліти. Фурункул. Карбункул. Гідраденіт. Вугрова хвороба. Принципи терапії і профілактики піодермій та надання медико-психологічної допомоги пацієнтам із піогенними ураженнями шкіри.

Змістовий модуль 3.

Папульозні і мікотичні захворювання шкіри та їх психологічне сприйняття. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги

Тема 3. Псоріаз і червоний плескатий лишай, принципи лікування та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги. Псоріаз. Сучасні дані про етіопатогенез псоріазу. Клінічні прояви псоріазу та їх психологічне сприйняття. Клінічні форми псоріазу. Стадії клінічного перебігу псоріазу. Диференційний діагноз псоріазу. Принципи лікування псоріазу. Лікарсько-трудова експертиза. Аспекти медичної та психологічної реабілітації хворих на псоріаз.

Червоний плескатий лишай. Сучасні дані про етіопатогенез червоного плескатоного лишаю. Клінічні прояви червоного плескатоного лишаю та їх психологічне сприйняття. Клінічні форми червоного плескатоного лишаю. Особливості ураження слизових оболонок при червоному плескатоному лишаю. Принципи лікування червоного плескатоного лишаю та надання медико-психологічної допомоги пацієнтам із червоним плескатым лишаєм.

Тема 4. Мікози шкіри та їх психологічне сприйняття.

Керато- та кандидамікози, етіологічні та патогенетичні чинники розвитку мікозів у людини, класифікація мікотичних уражень. Різнокольоровий лишай. Основні прояви мікотичного ураження гладкої шкіри та їх психологічне сприйняття. Заїда кандидозна. Кандидозний хейліт. Кандидоз складок. Дерматофітії. Мікози ступнів: епідермофітія та рубромікоз. Епідермофітія ступнів (сквамозна, інтертригінозна та дисгідротична форма). Рубромікоз шкіри, великих складок, кистей і ступнів та нігтів. Прояви мікотичного ураження нігтів та їх психологічне сприйняття. Діагностика проявів мікотичного ураження: мікроскопічна, люмінесцентна діагностика під лампою Вуда. Основні прояви мікотичного ураження волосистої частини голови. Мікроспорія. Трихофітія. Фавус (парша). Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Методи діагностики. Загальні принципи терапії. Профілактичні заходи. Принципи надання медико-психологічної допомоги пацієнтам із мікотичними захворюваннями шкіри та її додатків.

Змістовий модуль 4.

Алергодерматози і бульозно-везикульозні хвороби шкіри та їх психологічне сприйняття. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги

Тема 5. Алергодерматози, їх психологічне сприйняття та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги. Дерматити. Етіопатогенез контактного дерматиту. Порівняльна характеристика етіопатогенезу та клінічних проявів простого і алергічного дерматиту. Принципи терапії. Токсидермії, класифікація, клінічні прояви, принципи лікування. Екзема (eczema) та її різновиди: істинна, або ідіопатична, екзема; мікробна екзема (паратравматична, нумулярна, варикозна, мікотична), себорейна екзема. Стадії розвитку екзематозного процесу. Принципи терапії. Прогноз та профілактика рецидивів екземи.

Атопічний дерматит, етіопатогенез, клініка, лікування. Принципи надання медико-психологічної допомоги пацієнтам із алергодерматозами.

Тема 6. Бульозні дерматози, герпеси, принципи лікування та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги. Пухирчатка звичайна (*pemphigus vulgaris*), етіологія та патогенез, клінічні прояви та їхні особливості, принципи місцевої та загальної терапії, профілактика та прогноз. Герпетиформний дерматит Дюринга, етіологія і патогенез, клінічні прояви та перебіг, особливості діагностики та лікування. Простий герпес шкіри (*herpes simplex*), шляхи передачі, патогенез, клініка, атипівні форми, терапія. Оперізувальний герпес (*herpes zoster*), етіопатогенез, клінічні різновиди оперізуючого герпесу. Постгерпетична невралгія. Лікування. Профілактика. Принципи надання медико-психологічної допомоги пацієнтам із бульозними та вірусними дерматозами.

Змістовий модуль 5.

Дифузні захворювання сполучної тканини та їх психологічне сприйняття. Написання навчальної історії хвороби з дерматології

Тема 7. Дифузні захворювання сполучної тканини (червоний вовчак, склеродермія). Написання навчальної історії хвороби з дерматології. Дифузні захворювання сполучної тканини, сучасні дані щодо етіопатогенезу та класифікації дифузних захворювань сполучної тканини. Червоний вовчак. Питання етіології. Патогенез. Клінічні прояви. Диференційна діагностика. Лікування. Склеродермія. Питання етіології. Патогенез. Клінічні прояви. Диференційна діагностика. Лікування. Лепра, клініка, надання медико-психологічної допомоги.

Написання навчальної історії хвороби з дерматології. З'ясування з викладачем у навчальній кімнаті основних положень схеми написання історії хвороби дерматологічного пацієнта. Отримання від викладача в палаті конкретного хворого для подальшого його (її) ведення та курації. Збір анамнезу й обстеження хворого. Вивчення та аналіз наявних даних лабораторного обстеження. З'ясування у викладача неясних (незрозумілих) особливостей висипки у хворого, а також отримання рекомендацій щодо проведення диференційної діагностики. Зачитування у навчальній кімнаті особливостей анамнезу та локального статусу ураженої шкіри хворого й відповідно корекція викладача почутого.

Змістовий модуль 6.

Сучасна епідеміологія та класифікація захворювань, що передаються переважно статевим шляхом. Сифіліс. Збудник, патогенез та загальний перебіг. Клінічні прояви сифілісу та їх психологічне сприйняття. Принципи лікування, профілактики та надання медико-психологічної допомоги хворим на сифіліс

Тема 8. Сифіліс. Збудник, патогенез та загальний перебіг сифілісу. Клінічні прояви сифілісу та їх психологічне сприйняття. Принципи лікування, профілактики та надання медико-психологічної допомоги хворим на сифіліс. Класифікація ВООЗ хвороб, що передаються статевим шляхом. Сифілітична інфекція. Сучасне розуміння етіопатогенезу сифілісу. Морфологічні особливості блідої спірохети та її ідентифікації під мікроскопом у темному полі зору. Умови інфікування. Імунітет. Реінфекція. Суперінфекція. Загальний перебіг сифілітичної інфекції в організмі людини. Інкубаційний період сифілісу. Клінічні ознаки класичного (ерозивного чи виразкового) твердого шанкеру. Атипівні форми шанкерів: шанкер-панарицій, шанкер-амигдаліт, індуративний набряк. Діагностичний алгоритм первинного періоду сифілісу. Особиста профілактика. Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Особливості вторинного періоду сифілісу. Прояви вторинного сифілісу на шкірі: роzeоли, папули, пустули. Сифілітична алопеція. Пігментні сифіліди. Ураження внутрішніх органів та слизових оболонок при вторинному сифілісі. Загальна характеристика

третинного періоду сифілісу. Прояви третинного сифілісу на шкірі. Ураження внутрішніх органів. Трансплацентарний шлях передачі сифілісу потомству. Особливості перебігу вродженого сифілісу. Клінічні вияви сифілітичної інфекції у немовлят і дітей грудного віку. Тріада Гетчинсона та ймовірні ознаки пізнього вродженого сифілісу, дистрофічні стигми. Діагностичні критерії встановлення діагнозу. Клінічне значення серологічних реакцій на сифіліс. Поняття про серорезистентний сифіліс. Принципи та основні сучасні методи лікування хворих на сифіліс. Критерії вилікування сифілісу. Надання медико-психологічної допомоги хворим на сифіліс. Профілактика сифілісу. Тропічні трепонематози, надання медико-психологічної допомоги.

Змістовий модуль 7.

Захист навчальної історії хвороби. Гонорея та негонорейні ураження сечостатевих органів та їх психологічне сприйняття

Тема 9. Захист навчальної історії хвороби.

Перевірка написаної навчальної історії хвороби викладачем та надання студентом-автором обґрунтованих відповідей на зауваження і запитання стосовно змісту навчальної історії хвороби.

Тема 10. Гонорея та негонорейні ураження сечостатевих органів та їх психологічне сприйняття. Класифікація гонококової інфекції. Варіанти клінічного перебігу та їх психологічне сприйняття. Хронічний гонококовий уретрит. Двохсклянка проба. Ускладнення гонококової інфекції: баланопостит, фімоз, парафімоз, епідидиміт, орхіт, простатит, везикуліт, ендоцервіцит, вульвіт і кольпіт, бартолініт, сальпінгіт. Сучасні особливості гонококової інфекції. Методика забору виділень із сечостатевих органів для досліджень. Принципи лікування гонококової інфекції. Критерії вилікування від гонококової інфекції. Урогенітальний хламідіоз. Урогенітальний трихомоніаз. Змішані трихомонадно-гонококової інфекції. Урогенітальний мікоплазмоз. Принципи діагностики, терапії та профілактики.

Змістовний модуль 8.

Дерматологічні аспекти ВІЛ/СНІД-інфекції, туберкульоз шкіри, їх психологічне сприйняття. Підсумковий модульний контроль

Тема 11. Дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульоз шкіри, їх психологічне сприйняття. Вірус імунодефіциту людини та його особливості. Епідеміологічні особливості. Загальний клінічний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу. Характеристика найбільш частіших уражень шкіри при СНІДі: волосиста лейкоплакія, саркома Капоші, простий та оперізувальний герпес, контагіозний молюск, гострокінцеві кондиломи, грибкові хвороби, кандидоз, себорейний дерматит, їх психологічне сприйняття пацієнтами. Дерматологічні покази для обстеження хворих на ВІЛ-СНІД. Методи лабораторної діагностики ВІЛ/СНІДу. Принципи лікування та профілактики ВІЛ/СНІДу. Туберкульоз шкіри. Збудник. Патогенез. Сучасна класифікація. Клінічні прояви локальних та поширених форм туберкульозу шкіри, їх психологічне сприйняття пацієнтами. Діагностика туберкульозу шкіри. Гістопатологія. Принципи лікування хворих на туберкульоз шкіри та надання їм медико-психологічної допомоги.

Підсумковий модульний контроль.

10. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Усього	у тому числі			
		Аудиторні		Самостійна робота студента	Індиві- дуальна робота
		Лекції	Практичні заняття		
1	2	3	4	5	6
Модуль 1 “Дерматовенерологія (у тому числі психодерматологія)”					
<i>Змістовий модуль 1. Пропедевтика дерматології</i>					
Тема 1. Елементи висипки на шкірі. Етіопатогенез захворювань шкіри. Методика обстеження дерматологічних хворих. Типи психологічного сприйняття дерматозів пацієнтами.	15,0	1,0	4,0	10,0	-
<i>Разом за змістовим модулем 1</i>	15,0	1,0	4,0	10,0	-
<i>Змістовий модуль 2. Дерматозоонози і піодермії та їх психологічне сприйняття</i>					
Тема 1. Дерматозоонози і піодермії та їх психологічне сприйняття.	7,0	-	4,0	3,0	-
<i>Разом за змістовим модулем 2</i>	7,0	-	4,0	3,0	-
<i>Змістовий модуль 3. Папульозні і мікотичні захворювання шкіри та їх психологічне сприйняття. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги</i>					
Тема 1. Псоріаз і червоний плесканий лишай, принципи лікування та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги	6,0	1,0	2,0	3,0	-
Тема 2. Мікози шкіри та їх психологічне сприйняття.	4,0	1,0	2,0	1,0	-
<i>Разом за змістовим модулем 3</i>	10,0	2,0	4,0	4,0	-
<i>Змістовий модуль 4. Алергодерматози і бульозно-везикульозні хвороби шкіри та їх психологічне сприйняття. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги</i>					
Тема 1. Алергодерматози, їх психологічне сприйняття та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.	8,0	1,0	2,0	5,0	-
Тема 2. Бульозні дерматози, герпеси, принципи лікування та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.	5,0	-	2,0	3,0	-
<i>Разом за змістовим модулем 4</i>	13,0	1,0	4,0	8,0	-
<i>Змістовий модуль 5. Дифузні захворювання сполучної тканини та їх психологічне сприйняття. Написання навчальної історії хвороби з дерматології</i>					
Тема 1. Дифузні захворювання сполучної тканини (червоний вовчак, склеродермія) та їх психологічне сприйняття. Написання навчальної історії хвороби з дерматології.	7,0	-	4,0	3,0	-
<i>Разом за змістовим модулем 5</i>	7,0	-	4,0	3,0	-

Змістовий модуль 6. Сучасна епідеміологія та класифікація захворювань, що передаються переважно статевим шляхом. Сифіліс. Збудник, патогенез та загальний перебіг. Клінічні прояви сифілісу та їх психологічне сприйняття. Принципи лікування, профілактики та надання медико-психологічної допомоги хворим на сифіліс.					
Тема 1. Сифіліс. Збудник, патогенез та загальний перебіг. Клінічні прояви сифілісу та їх психологічне сприйняття. Тропічні трепанематози. Принципи лікування, профілактики та надання медико-психологічної допомоги.	13,0	1,0	5,0	7,0	-
Разом за змістовим модулем 6	13,0	1,0	5,0	7,0	-
Змістовий модуль 7. Захист навчальної історії хвороби. Гонорея і негонорейні ураження сечостатевих органів та їх психологічне сприйняття					
Тема 1. Захист навчальної історії хвороби.	3,0	-	2,0	1,0	-
Тема 2. Гонорея і негонорейні ураження сечостатевих органів та їх психологічне сприйняття.	3,0	-	2,0	1,0	-
Разом за змістовим модулем 7	6,0	-	4,0	2,0	-
Змістовий модуль 8. Дерматологічні аспекти ВІЛ/СНІД-інфекції, туберкульоз шкіри, їх психологічне сприйняття. Підсумковий модульний контроль					
Тема 1. Дерматологічні аспекти ВІЛ/СНІД-інфекції, туберкульоз шкіри, їх психологічне сприйняття.	6,0	1,0	2,0	3,0	-
Разом за змістовим модулем 8	6,0	1,0	2,0	3,0	-
Індивідуальна робота студента	4,0				4,0
Підсумковий модульний контроль	9,0	-	3,0	6,0	
УСЬОГО ГОДИН	90	6	34	50	

11. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Введення в дерматологію. Історія дерматовенерології. Первинні та вторинні морфологічні елементи шкірної висипки. Особливості психологічного реагування хворих на дерматози. Псоріаз і червоний плескатий лишай, етіопатогенез, клініка, принципи лікування та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.	2
2	Мікози шкіри та їх психологічне сприйняття. Алергодерматози (дерматити, токсидермії, екзема, atopічний дерматит), їх психологічне сприйняття та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.	2
3	Дерматологічні аспекти ВІЛ/СНІД-інфекції, їх психологічне сприйняття. Класифікація ВООЗ захворювань, що передаються переважно статевим шляхом. Сифіліс, особливості сучасного перебігу, принципи терапії, профілактики та надання медико-психологічної допомоги хворим на сифіліс.	2
	Усього годин	6

12. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
(проведення семінарських та лабораторних заняття
програмою не передбачено)

№ заняття	№ з/п теми	Назва теми	Кількість годин
МОДУЛЬ 1 “ДЕРМАТОВЕНЕРОЛОГІЯ”			
<i>Змістовий модуль 1. Пропедевтика дерматології</i>			
1	1	Елементи висипки на шкірі. Етіопатогенез захворювань шкіри. Методика обстеження дерматологічних хворих. Типи психологічного сприйняття дерматозів пацієнтами.	4
<i>Змістовий модуль 2. Дерматозоозни і піодермії та їх психологічне сприйняття</i>			
2	2	Дерматозоозни і піодермії та їх психологічне сприйняття.	4
<i>Змістовий модуль 3. Папульозні і мікотичні захворювання шкіри та їх психологічне сприйняття</i>			
3	3	Псоріаз і червоний плесканий лишай, принципи лікування та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.	2
	4	Мікози шкіри та їх психологічне сприйняття.	2
<i>Змістовий модуль 4. Алергодерматози і бульозно-везикулярні хвороби шкіри та їх психологічне сприйняття. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги</i>			
4	5	Алергодерматози, їх психологічне сприйняття та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.	2
	6	Бульозні дерматози, принципи лікування та надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.	2
<i>Змістовий модуль 5. Дифузні захворювання сполучної тканини та їх психологічне сприйняття. Написання навчальної історії хвороби з дерматології.</i>			
5	7	Дифузні захворювання сполучної тканини (червоний вовчак, склеродермія) та їх психологічне сприйняття. Написання навчальної історії хвороби з дерматології.	4
<i>Змістовий модуль 6. Сучасна епідеміологія та класифікація захворювань, що передаються переважно статевим шляхом. Сифіліс. Збудник, патогенез та загальний перебіг. Клінічні прояви сифілісу та їх психологічне сприйняття. Принципи лікування, профілактики та надання медико-психологічної допомоги хворим на сифіліс.</i>			
6	8	Сифіліс. Збудник, патогенез та загальний перебіг сифілісу. Клінічні прояви сифілісу та їх психологічне сприйняття. Принципи лікування, профілактики та надання медико-психологічної допомоги хворим на сифіліс.	5
<i>Змістовий модуль 7. Захист навчальної історії хвороби. Гонорея і негонорейні ураження сечостатевих органів та їх психологічне сприйняття</i>			
7	9	Захист навчальної історії хвороби	2
	10	Гонорея і негонорейні ураження сечостатевих органів та їх психологічне сприйняття	2
<i>Змістовий модуль 8. Дерматологічні аспекти ВІЛ/СНІД-інфекції, туберкульоз шкіри, їх психологічне сприйняття. Підсумковий модульний контроль</i>			
8	11	Дерматологічні аспекти ВІЛ/СНІД-інфекції, туберкульоз шкіри, їх психологічне сприйняття.	2
		Підсумковий модульний контроль.	3
Усього годин			34

13. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	Вид контролю
1	Передаудиторна підготовка до практичних занять (теоретична підготовка та опрацювання тематичних тестів і клінічних ситуаційних задач) за планом практичних занять з навчальної дисципліни “Дерматологія, венерологія (у тому числі психодерматологія)”.	11,0	Поточний контроль на практичних заняттях
2	Самостійне опрацювання тем, які не входять до плану аудиторних занять:		
	1. Історія розвитку дерматології та венерології у XIX-XX століттях. Українська дерматологічна школа.	2,0	Підсумковий модульний контроль
	2. Принципи лікування в дерматології та венерології. Дієтотерапія, курортні та фізіотерапевтичні методи лікування	2,0	
	3. Лікарські форми для зовнішньої терапії, показання і протипоказання для їх застосування.	2,0	Підсумковий модульний контроль
	4. Шкірні прояви захворювань внутрішніх органів.	3,0	
	5. Професійні хвороби шкіри і професійні стигми та їх психологічне сприйняття.	2,0	Підсумковий модульний контроль
	6. Герпеси (клініка, діагностика, лікування, їх психологічне сприйняття).	2,0	
	7. Лепра (клініка, діагностика, лікування, надання медико-психологічної допомоги).	2,0	
	8. Себорея, вульгарні вугри, їх психологічне сприйняття.	2,0	
	9. Рожевий лишай Жибера, його психологічне сприйняття.	2,0	
	10. Багатоформна ексудативна еритема, її психологічне сприйняття.	2,0	
	11. Сучасні особливості перебігу ПСШ. Первинна та вторинна профілактика ВІЛ-інфекції та інших ПСШ.	2,0	
	12. Тропічні трепонематози, надання медико-психологічної допомоги.	2,0	
	13. Патоморфоз сифілісу. Сучасні методи діагностики сифілісу. Хибнопозитивні серологічні реакції.	2,0	
	14. Лікарська етика та деонтологія в дерматологічній та венерологічній медичній практиці.	2,0	
3	Індивідуальна робота: виступи на науковому студентському гуртку; участь у наукових конференціях; публікація доповідей у вигляді тез та статей у періодичній науковій пресі; виготовлення наочності згідно навчальних програм; написання рефератів.	4,0	Поточний контроль на практичних заняттях
4	Систематизація отриманих знань та практичних навичок. Самостійна підготовка до складання підсумкового модульного контролю.	6,0	Підсумковий модульний контроль
	Усього годин	50,0	

14. ПЕРЕЛІК ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ

- Виступи на науковому студентському гуртку.
- Участь у наукових конференціях.
- Публікація доповідей у вигляді тез та статей у періодичній науковій пресі (журнали, збірники наукових праць).
- Виготовлення наочності згідно навчальних програм (таблиці, муляжі, наочні приладдя, графологічні схеми практичних занять).
- Написання рефератів.

15. ПЕРЕЛІК ТЕОРЕТИЧНИХ ПИТАНЬ ДО ПІДСУМКОВОГО МОДУЛЬНОГО КОНТРОЛЮ

Змістовий модуль 1.

Пропедевтика дерматології

- Історія розвитку дерматології та венерології у XIX-XX століттях. Українська дерматологічна школа.
- Анатомія і гістологія шкіри (епідерміс, дерма, гіподерма, їх будова та функції).
- Додатки шкіри. Кровоносні та лімфатичні судини шкіри. Нервово-рецепторний апарат шкіри.
- Функції шкіри (захисна, терморегулююча, секреторна, резорбційна, обмінна, меланоутворююча).
- Особливості будови та фізіології шкіри у дитячому та старечому віці.
- Гістопатологічні зміни при запальних процесах у шкірі (гіперкератоз, гранульоз, акантоз, паракератоз, папіломатоз, спонгіоз, вакуольна дегенерація, балонуюча дегенерація, акантоліз).
- Методи обстеження хворих на шкірні та венеричні хвороби (візуальний огляд, клінічна оцінка шкірної висипки, лабораторні дослідження).
- Первинні морфологічні елементи шкірних уражень. Класифікація. Первинні морфологічні елементи (пляма, папула, горбик, вузол).
- Порожнинні елементи, їх характеристика, перебіг.
- Вторинні елементи шкірної висипки.
- Значення екзогенних, ендогенних та соціальних факторів у виникненні та розвитку дерматозів. Шкірні прояви захворювань внутрішніх органів.
- Основні принципи лікування хворих на шкірні захворювання. Принципи загальної терапії дерматозів у дорослих та дітей.
- Принципи лікування в дерматології та венерології. Дієтотерапія шкірних хвороб. Санаторно-курортні та фізіотерапевтичні методи лікування
- Принципи зовнішнього лікування дерматозів. Лікарські форми для зовнішньої терапії, показання і протипоказання для їх застосування.
- Принципи диспансеризації в дерматовенерології. Аспекти медичної та психологічної реабілітації.
- Дерматологічна патологія як медико-психологічна проблема. Основні типи психологічного реагування хворих на дерматози.
- Деонтологія в дерматології. Дотримання лікарської таємниці у дерматовенерологічній практиці.

Змістовий модуль 2.

Дерматозоозни і піодермії та їх психологічне сприйняття

- Короста. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Диференційна діагностика. Лікування. Профілактика.
- Вошивість (педикульоз). Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування.
- Демодекоз. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Лікування.
- Піодермії. Розповсюдженість. Етіологія. Патогенез. Класифікація.
- Стафілодермії поверхневі (остіофолікуліт, фолікуліт, сикоз стафілококовий). Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування. Профілактика.
- Стафілодермії глибокі (фурункул, карбункул, гідраденіт). Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування. Профілактика.
- Імпетиго стрептококове, його різновиди. Хронічна дифузна стрептодермія. Етіологія. Патогенез. Клініка. Лікування. Профілактика.

- Ектима вульгарна. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування. Профілактика. Надання медико-психологічної допомоги.
- Хронічні піодермії (шанкриформна піодермія, хронічна глибока виразково-вегетуюча піодермія). Етіологія. Патогенез. Клініка. Лікування. Профілактика. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Себорея. Вульгарні вугри, їх психологічне сприйняття. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Лепра (клініка, діагностика, лікування, надання пацієнтам медико-психологічної допомоги).

Змістовий модуль 3.

Папульозні і мікотичні захворювання шкіри та їх психологічне сприйняття.

Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.

- Псоріаз. Патогенез. Клініка. Клінічні різновиди та їх психологічне сприйняття. Диференційна діагностика. Лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Червоний плоский лишай. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Диференційна діагностика. Лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Рожевий лишай Жибера (клініка, діагностика, лікування, надання пацієнтам медико-психологічної допомоги).
- Грибкові захворювання шкіри. Класифікація. Висівковий лишай. Еритразма. Етіологія. Патогенез. Клініка. Діагностика. Лікування. Профілактика.
- Мікроспорія. Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Лікування. Профілактика.
- Трихофітія. Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування. Профілактика. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Фавус. Епідеміологія. Клініка. Діагностика. Лікування. Профілактика.
- Епідермофітія. Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Лікування. Профілактика. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги
- Рубромікоз. Етіологія. Патогенез. Епідеміологія. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Лікування. Профілактика. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги
- Кандидозні ураження шкіри та слизових оболонок Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Лікування. Профілактика. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.

Змістовий модуль 4.

Алергодерматози і бульозно-везикулярні хвороби шкіри та їх психологічне сприйняття. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги

- Дерматити. Етіологія. Патогенез. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування.
- Токсикодермії. Етіопатогенез. Синдром Лайєла. Клініка. Лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Екзема. Патогенез. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування.
- Багатоформна-ексудативна еритема (клініка, діагностика, лікування). Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Атопічний дерматит. Етіопатогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.

- Професійні хвороби шкіри та професійні стигми. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Класифікація бульозних дерматозів. Пухирчатка справжня. Патогенез. Клінічні різновиди та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Герпетиформний дерматоз Дюрінга. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Вірусні захворювання шкіри. Бородавки. Гострокінцеві кондиломи. Контагіозний моллюск. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування.
- Герпес простий. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування.
- Герпес оперізувальний. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.

Змістовий модуль 5.

Дифузні захворювання сполучної тканини та їх психологічне сприйняття. Написання навчальної історії хвороби з дерматології

- Червоний вовчак, шкірні форми. Етіопатогенез. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Склеродермія, шкірні форми. Етіопатогенез. Класифікація. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Діагностика. Лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Методика обстеження хворих на шкірні та венеричні хвороби.
- Спеціальні дерматологічні дослідження: огляд, пальпація, пошкрібування, діаскопія, визначення дермографізму, йодна проба Бальцера, симптом Нікольського, люмінісцентна діагностика, біопсія шкіри та ін.
- Схема написання історії хвороби та дерматологічного статусу у пацієнтів із патологією шкіри.

Змістовий модуль 6.

Сучасна епідеміологія та класифікація захворювань, що передаються переважно статевим шляхом. Сифіліс. Збудник, патогенез та загальний перебіг. Клінічні прояви сифілісу та їх психологічне сприйняття. Принципи лікування, профілактики та надання медико-психологічної допомоги хворим на сифіліс

- Розповсюдженість інфекцій, що передаються переважно статевим шляхом (ПСС). Сучасні особливості перебігу ПСС. Сучасна класифікація захворювань, що передаються переважно статевим шляхом.
- Етіологія сифілісу. Бліда трепонема, її морфологічні та біологічні властивості. Методи дослідження блідої трепонеми.
- Шляхи та умови зараження сифілісом. Поняття про джерело інфекції і контакти при сифілісі.
- Імунітет при сифілісі. Реінфекція. Суперінфекція.
- Загальний перебіг, періодизація та класифікація сифілісу. Інкубаційний період при сифілісі, причини, які впливають на його тривалість.
- Первинний період сифілісу. Тривалість. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття.
- Атипові форми та ускладнення твердого шанкеру, їх психологічне сприйняття.
- Загальний перебіг вторинного періоду сифілісу (свіжий, латентний, рецидивний). Загальна характеристика висипок вторинного періоду сифілісу, їх психологічне сприйняття.
- Розеолезні сифіліди, їх різновиди. Диференційна діагностика.
- Папулезні сифіліди, їх різновиди. Диференційна діагностика.
- Пустульозні сифіліди, їх різновиди. Диференційна діагностика.

- Сифілітична лейкодерма. Сифілітична алопеція та її психологічне сприйняття
- Загальний перебіг та характеристика третинного періоду сифілісу.
- Прояви третинного періоду сифілісу на шкірі і слизових оболонках та їх психологічне сприйняття. Горбикові та гумозні сифіліди, їх різновиди.
- Шляхи передачі сифілісу потомству. Класифікація вродженого сифілісу. Сифіліс плода та плаценти.
- Сифіліс вроджений ранній. Клініка пізнього вродженого сифілісу.
- Патоморфоз сифілісу. Сучасні методи діагностики сифілісу. Хибнопозитивні серологічні реакції.
- Загальні принципи лікування сифілісу. Клініко-серологічний контроль після закінчення лікування хворих на сифіліс, критерії їх видужання та зняття з диспансерного обліку.
- Особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають сифілітичну інфекцію.
- Тропічні трепонематози (беджель, фрамбезія, пінта), сучасні аспекти етіології, патогенезу, клініки, діагностики, лікування та профілактики. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Схема та методика обстеження хворих на шкірні та венеричні хвороби.
- Спеціальні дерматологічні обстеження хворих на шкірні та венеричні хвороби.
- Схема написання історії хвороби та дерматологічного статусу у пацієнтів із патологією шкіри.

Змістовий модуль 7.

Гонорея і негонорейні ураження сечостатевої системи та їх психологічне сприйняття

- Гонорея. Сучасні аспекти етіології та патогенезу гонореї.
- Класифікація гонореї. Екстрагенітальна гонорея. Ускладнення гонорейного уретриту у чоловіків. Клінічні прояви гонореї та їх психологічне сприйняття.
- Діагностика гонореї.
- Основні принципи лікування гонореї. Критерії видужання хворих на гонорею і зняття їх з диспансерного обліку. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Урогенітальний хламідіоз. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Принципи діагностики, лікування та профілактики. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Урогенітальний трихомоніаз. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Принципи діагностики, терапії та профілактики. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Урогенітальний мікоплазмоз. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Принципи діагностики, лікування та профілактики. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.
- Урогенітальний кандидоз. Етіологія. Патогенез. Клінічні прояви та їх психологічне сприйняття. Принципи діагностики, лікування та профілактики. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.

Змістовий модуль 8.

Дерматологічні аспекти ВІЛ/СНІД-інфекції, туберкульоз шкіри, їх психологічне сприйняття.

- ВІЛ-інфекція/СНІД. Етіологія, шляхи зараження.
- Загальний клінічний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу.
- Дерматологічні прояви ВІЛ/СНІДу та їх психологічне сприйняття.
- Принципи діагностики та лікування ВІЛ-інфекції та СНІДу. Первинна та вторинна профілактика ВІЛ-інфекції та інших ПСШ. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.

- Туберкульоз шкіри, аспекти етіопатогенезу, класифікація.
- Локалізовані форми туберкульозу шкіри (туберкульозний вовчак, коліквативний, бородавчастий та виразковий туберкульоз шкіри), клінічні прояви та їх психологічне сприйняття, принципи діагностики та лікування.
- Дисеміновані форми туберкульозу шкіри (папуло-некротичний та міліарний туберкульоз шкіри, індуративна еритема Базена), клінічні прояви та їх психологічне сприйняття, принципи діагностики та лікування. Надання пацієнтам медико-психологічної допомоги.

16. ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК ДО ПІДСУМКОВОГО МОДУЛЬНОГО КОНТРОЛЮ

- Провести огляд шкірних покривів та видимих слизових оболонок.
- Здійснити огляд елементів шкірної висипки при боковому освітленні.
- Відтворити та оцінити дермографізм.
- Провести пальпацію елементів шкірної висипки.
- Провести діаскопію елементів шкірної висипки.
- Провести пошкрібування (скобління) елементів шкірної висипки.
- Провести визначення тактильної чутливості ураженої ділянки шкіри.
- Провести визначення больової чутливості ураженої ділянки шкіри.
- Провести визначення температурної чутливості ураженої ділянки шкіри.
- Відтворити методику нанесення на шкіру зовнішніх лікарських форм (присипка, збовтувальна суміш, паста, мазь, примочка, пластир, лак).
- Здійснити забір матеріалу з вмісту пустул для дослідження на піококи та визначення їх чутливості до антибіотиків.
- Здійснити забір матеріалу (пустул, коростяних ходів) для дослідження на наявність коростяного кліща.
- Здійснити забір матеріалу з вмісту пустул для дослідження на демодекоз.
- Визначити симптоми “псоріатичної тріади”.
- Визначити наявність феномену Кебнера.
- Виявити сітку Уікхема при червоному плоскому лишая.
- Здійснити забір матеріалу (лусочок, волосся, нігтів) для діагностики грибкових захворювань шкіри.
- Провести постановку проби Бальцера зі спиртовим розчином йоду при різнокольоровому (висівковому) лишая.
- Провести люмінесцентну діагностику дерматомікозів (за допомогою лампи Вуда).
- Визначити симптом “медових сотів” при інфільтративно-нагнійній трихофітії.
- Відтворити методику видалення бородавок і контагіозного моллюска.
- Визначити різновиди симптому Нікольського при бульозних дерматозах.
- Визначити симптом Асбое-Ганзена при бульозних дерматозах.
- Провести забір мазків-відбитків з дна ерозій для дослідження на акантолітичні клітини Тцанка.
- Провести забір вмісту міхурів для визначення кількості еозинофілів при бульозних дерматозах.
- Провести постановку проби Ядасона при герпетиформному дерматозі Дюринга.
- Виявити симптом Бенъє-Мешерського при хронічних (шкірних) формах червоному вовчаку.
- Визначити симптом Поспелова при склеродермії.
- Відтворити та оцінити феномени “провалювання зонду” і “яблучного желе” при туберкульозному вовчаку.
- Провести забір патологічного матеріалу з висипки для дослідження на бліду трепонему.

- Визначити симптом Ядасона при вторинному сифілісі.
- Оцінити результати серологічних реакцій на сифіліс (реакцій Васермана, РІФ, РІБТ).
- Провести забір матеріалу для дослідження на гонорею, трихомоніаз, уреоплазмоз, кандидоз та хламідіоз.
- Відтворити двохсклянкову пробу Томпсона при обстеженні хворого на уретрити.

17. МЕТОДИ ТА ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ КОНТРОЛЮ

Протягом вивчення дисципліни всі види діяльності студента підлягають контролю, як поточному (на кожному занятті), так і підсумковому (під час контрольних заходів).

Модульний контроль – це діагностика засвоєння студентом матеріалу модулю (залікового кредиту). Семестр закінчується підсумковим модульним контролем.

При оцінюванні знань студентів перевага надається стандартизованим методам контролю: тестування (усне, письмове), вирішення клінічних ситуаційних фотоілюстрованих задач, контроль практичних навичок.

Методи контролю:

Теоретичних знань – тестування письмове, індивідуальне опитування, співбесіда, вирішення клінічних ситуаційних фотоілюстрованих задач.

Практичних навичок та умінь – контроль виконання стандартизованих за методикою проведення практичних навичок:

- розпитування хворого,
- огляд загальний і місцевий,
- оцінка результатів інструментальних та лабораторних методів обстеження хворого, передбачених програмою навчальної дисципліни;
- узагальнення результатів суб'єктивного, фізикального, лабораторного та інструментального обстеження хворого із оформленням стандартизованої історії хвороби;
- складання плану подальшого ведення хворого.

Форми контролю:

Початковий контроль знань студентів здійснюється під час проведення практичних занять і включає в себе перевірку знань теоретичного та практичного матеріалу, який вивчався на попередніх курсах, що проводиться методом фронтального усного опитування, або вирішування тестових завдань різного ступеня складності.

Поточний контроль знань студентів здійснюється під час проведення практичних занять і включає перевірку знань теоретичного матеріалу та контроль оволодіння практичними навичками, які передбачені методичними розробками занять з відповідних тем. Перевірка знань студентів здійснюється за допомогою усного фронтального опитування, вирішування тестових завдань різного ступеня важкості, розв'язування типових та нетипових ситуаційних задач, а також контролю рівня засвоєння студентами практичних навичок з обстеження та лікування хворих на дерматози. **Контроль виконання самостійної роботи**, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті. Контроль засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу і не входять до тем аудиторних навчальних занять, здійснюється під час підсумкового контролю.

Проміжний контроль знань студентів проводиться під час перевірки правильності курації хворих та написання навчальної історії хвороби у пацієнтів із патологією шкіри.

Підсумковий контроль знань студентів із дисципліни “Дерматологія, венерологія (у тому числі психодерматологія)” здійснюється по завершенні вивчення всіх тем модуля на останньому практичному занятті у формі підсумкового модульного контролю.

До підсумкового контролю допускаються студенти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою, та під час вивчення модуля набрали кількість балів, **не меншу за мінімальну (70 балів)**.

Студенту, який з поважних чи без поважних причин мав пропуски навчальних занять, дозволяється відпрацювати академічну заборгованість до певного визначеного терміну.

Підсумковий контроль передбачає перевірку теоретичних знань студента, демонстрацію виконання ним практичних навичок та вирішення клінічних фотоілюстрованих ситуаційних завдань з інтерпретацією результатів клінічних, інструментальних та лабораторних методів обстеження хворих та демонстрацією принципів лікування хворого відповідно до поставленого діагнозу.

Оцінювання підсумкового модульного контролю

Підсумковий модульний контроль з модулю 1 “Дерматовенерологія (у тому числі психодерматологія)” та дисципліни “Дерматологія, венерологія (у тому числі психодерматологія)” передбачає відповідь на 20 питань тестового контролю (по 2 бали за 1 тест), демонстрацію виконання практичної навички та вирішення клінічної ситуаційної задачі.

Критерії оцінювання вирішення клінічної ситуаційної задачі: точно вказано клінічний діагноз у пацієнта, складено план його обстеження і лікування – 20 балів; точно вказано клінічний діагноз у хворого, допущено неточності при складанні плану його обстеження та лікування – 15 балів; виникли труднощі при постановці клінічного діагнозу, складанні плану обстеження і лікування хворого, виправлені студентом за допомогою викладача – 10 балів; не дано відповіді на умови задачі – 0 балів.

Критерії оцінювання виконання практичної навички: виконано без помилок – 20 балів; виконано з несуттєвими недоліками, виправленими під час виконання самим студентом – 15 балів; виконано з недоліками, скоригованими викладачем – 10 балів; не виконано – 0 балів.

Максимальна кількість балів, яку може отримати студент під час складання підсумкового модульного контролю, становить 80, при цьому максимальна оцінка за тестовий контроль – 40 балів, за вирішення ситуаційної задачі – 20 балів, за демонстрацію виконання практичної навички – 20 балів.

Підсумковий модульний контроль вважається зарахованим, якщо студент отримав **не менше 50 балів** (22-30 балів за тестовий контроль, 10-15 балів за вирішення ситуаційної задачі, 10-15 балів за демонстрацію виконання практичної навички).

18. ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТА З ДИСЦИПЛІНИ

Під час оцінювання засвоєння кожної теми модуля студенту виставляють оцінки за 4-х бальною (традиційною) шкалою та за 200-бальною шкалою з використанням прийнятих та затверджених критеріїв оцінювання дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені методичною розробкою з вивчення теми. Студент повинен отримати **оцінку з кожної теми**. Виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертують у бали залежно від кількості тем у модулі.

Оцінка визначається кількістю тем у модулі. Оцінка з дисципліни “Дерматологія, венерологія (у тому числі психодерматологія)” є бальною та визначається з урахуванням поточної навчальної діяльності студента та оцінок засвоєння ним передбачених програмою модулів. Поточне оцінювання студентів з відповідних тем проводиться за традиційною 4-бальною системою (“відмінно”, “добре”, “задовільно”, “незадовільно”) з подальшим перерахунком у багатобальну шкалу.

Оцінка “відмінно” виставляється у випадку, коли студент знає зміст заняття та лекційний матеріал у повному обсязі, ілюструючи відповіді різноманітними прикладами; дає вичерпно точні та ясні відповіді без будь-яких навідних питань; викладає матеріал без помилок і неточностей; вільно вирішує тестові завдання і клінічні ситуаційні задачі та виконує практичні завдання різного ступеню складності.

Оцінка “добре” виставляється за умови, коли студент знає зміст заняття та добре його розуміє, відповіді на питання викладає правильно, послідовно та систематично, але вони не є вичерпними, хоча на додаткові питання студент відповідає без помилок; вирішує всі тестові завдання та клінічні задачі і виконує практичні завдання, відчуваючи складнощі лише у найтяжчих випадках.

Оцінка “задовільно” ставиться студентові на основі його знань всього змісту заняття та при задовільному рівні його розуміння. Студент спроможний вирішувати видозмінені (спрощені) завдання за допомогою навідних питань; вирішує задачі та виконує практичні навички, відчуваючи складнощі у простих випадках; не спроможний самостійно систематично викласти відповідь, але на прямо поставлені запитання відповідає правильно.

Оцінка “незадовільно” виставляється у випадках, коли знання і вміння студента не відповідають вимогам “задовільної” оцінки.

**Перерахунок поточної успішності студентів при вивченні модуля 1
“Дерматовенерологія (у тому числі психодерматологія)”:**

Номер модуля кількість навчальних годин/кількість кредитів ECTS	Кількість змістових модулів, їх номери	Кількість тем практичних занять	Конвертація у бали традиційних оцінок					Мінімальна кількість балів*
			Традиційні оцінки				Бали за виконання індивідуального завдання	
			"5"	"4"	"3"	"2"		
Модуль 1 90/3	8 (№№ 1-8)	11	10	8	6	0	10	70

Критерії оцінювання історії хвороби, написання якої передбачено при вивченні модуля 1 “Дерматовенерологія (у тому числі психодерматологія)”, наступні:

- оцінка **“відмінно”** (6 балів) – написана методично вірно, без зауважень;
- оцінка **“добре”** (5 балів) – написана методично вірно, але окремі розділи недостатньо деталізовано;
- оцінка **“задовільно”** (4 бали) – мають місце окремі зауваження щодо деталізації та послідовності описання розділів;
- оцінка **“незадовільно”** (0 балів) – порушено схему та правила написання історії хвороби (у цьому випадку студент повинен переписати історію хвороби з урахуванням зауважень викладача).

Оцінювання самостійної роботи студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті. Оцінювання рівня знань з тем, які виносяться лише на самостійну роботу і не входять до тем аудиторних навчальних занять, здійснюється під час підсумкового модульного контролю.

Оцінювання індивідуальних завдань студента. Бали за індивідуальні завдання нараховуються студентові лише за умов успішного їх виконання та захисту. Кількість балів, яка нараховується за різні види індивідуальних завдань, залежить від їхнього обсягу та значимості, але не більше 4 балів. Вони додаються до суми балів, набраних студентом на заняттях під час поточної навчальної діяльності.

Підсумковий бал за поточну діяльність визнається як арифметична сума балів за кожне заняття та за індивідуальну роботу.

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну діяльність під час вивчення модуля – 120 балів. Ця оцінка вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці “відмінно” (10 балів), на кількість тем у модулі (10 балів x 11 = 110 балів) з додаванням балів за індивідуальну самостійну роботу (максимально – 4 бали) та оцінки за історію хвороби (максимум – 6 балів).

Мінімальна кількість балів, яку може набрати студент під час вивчення модуля, визначається шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці «3» (6 балів), на кількість тем у модулі (6 балів x 11 = 66 балів) та оцінки за історію хвороби (мінімум – 4 бали), що в цілому дорівнює 70 балів.

Максимальна кількість балів, яку студент може набрати під час вивчення дисципліни, становить **200 балів**, у тому числі:

- за поточну навчальну діяльність – 120 балів (60%);
- за результатами підсумкового модульного контролю – 80 балів (40%).

Мінімальна кількість балів, яку студент може набрати під час вивчення дисципліни, становить **120 балів**, у тому числі:

- за поточну навчальну діяльність – 70 балів (60%);
- за результатами підсумкового модульного контролю – 50 балів (40%).

Таким чином, частки результатів оцінювання поточної навчальної діяльності і підсумкового модульного контролю становлять відповідно 60% та 40%.

Кількість балів з дисципліни “Дерматологія, венерологія (у тому числі психодерматологія)”, яка нарахована студентам, конвертується наступним чином:

Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за чотирибальною шкалою
Від 180 до 200 балів	«5»
Від 150 до 179 балів	«4»
Від 149 до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	«3»
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	«2»

Оцінка з дисципліни вноситься екзаменатором до “Відомості обліку успішності” (Форма № Н-5.03-1), “Журналу обліку відвідувань та успішності студентів”, “Індивідуального навчального плану студента” та “Залікової книжки”.

19. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

19.1. Базова

1. Дерматологія, венерологія : підручник / За ред. В.І. Степаненка. К.: КІМ, 2012. 848 с.
2. Дерматологія та венерологія: навчальний посібник для підготовки студентів закладів вищої медичної освіти / О.І. Денисенко, М.П. Перепічка, М.Ю. Гаєвська та ін. Чернівці, 2019. 166 с.
3. Основи діагностики та лікування в дерматовенерології: навчальний посібник для студентів медичних факультетів вищих медичних навчальних закладів / О.І. Денисенко, М.Ю. Гаєвська, М.П. Перепічка та ін. Чернівці, 2017. 284 с.
4. Шкірні та венеричні хвороби : підручник / М. Дудченко, В. Коляденко, І. Баріляк та ін. К., Полтава, 2004.

19.2. Допоміжна

1. Папий Н.А. Кожные заболевания: психодиагностика и психокоррекция. Минск: Польша, 2003.
2. Айзятупов Ю.Ф. Стандарты диагностики и лечения в дерматовенерологии: иллюстрированное руководство. Донецк : Каштан, 2010.
3. Владимиров В.В., Зудин Б.И. Кожные и венерические болезни : атлас. М.: Медицина, 1980.
4. Дерматология по Т.Фицпатрику : атлас-справочник (пер. с англ.) / К. Вулф, Р. Джонсон, Д. Сюрмонд и др. М. : Мак-Гроу-Хилл “Практика”, 2007.
5. Інтенсивна терапія в дерматовенерології / П.П. Рижко, А.С. Владика, В.М. Воронцов та ін. Харків : Прапор, 2006 .

6. Кожные симптомы при внутренних болезнях. Учебное пособие / под ред. проф. В.И. Степаненко, д.мед.н. Л.П. Цыркунова. К. : КИМ. 2012.
7. Мавров І.І. Статеві хвороби : Навчальний посібник. Тернопіль: Укрмедкнига, 2005.
8. Носатенко В.Е., Гуцу Н.В. Цветной атлас кожных болезней. Харьков, 2002.
9. Сокол А.М., Богачик Н.А., Москалюк В.Д. Інфекції зовнішніх покривів : Навчальний посібник. Чернівці : БДМУ, 2008.
10. Туберкулез кожи / П.П. Ріжко, А.В. Руденко, К.Е. Ишейкин и др. Харьков: Фолио, 2005.
11. Wolff K. Fitzpatrick's. Color atlas & Synopsis of Clinical Dermatology / K. Wolff, R.A. Johnson, S.D. Fitzpatrick's. – McGraw-Hill, 2005.

19.3. Інформаційні ресурси

1. <http://moodle.bsmu.edu.ua>
2. <http://dermatology.bsmu.edu.ua/>

20. УКЛАДАЧ ДОВІДНИКА ДЛЯ СТУДЕНТА (СИЛАБУСУ):

ДЕНИСЕНКО Ольга – завідувач кафедри дерматовенерології, д.мед.н., професор